

▪ **Tabulky pro detailní sebehodnocení**

Označte prosím dotazník identifikačním číslem a ročníkem, abychom Vám mohli sdělit výsledky Vašeho sebehodnocení DOTAZNÍK č.

-Do tabulek zaznamenejte své sebehodnocení (sloupec 1): symbol + znamená: to umíte poměrně dobře, ++ znamená: to umíte vždy jistě.

-Pokud nevíte, nechejte všechny kolonky volné, když si jste jisti, že určitě popisovanou dovednost neumíte, zakřížkujte sloupec 2 jedním mínusem (-).

- Ve sloupci 3 napište “ – „, pokud jste tuto situaci nikdy neprožili a nevyzkoušeli si popisovanou reakci v cizím jazyce.

V tabulce nejsou označeny úrovně, abyste se jimi nenechali ovlivňovat, dosaženou úroveň se dozvíte až po vyhodnocení.

Poslech (H)	1: sebehodnocení	2: neumím	3: neprožito	1	2	3
H: Rozumím jednoduchým a krátkým výpovědím, když mluvčí hovoří pomalu a důrazně, abych měl/a dost času pochopit význam.						
H: Rozumím otázkám a pokynům, když jsou mi sdělovány pomalu a s ohledem a umím se řídit podle těchto instrukcí.						
H: Rozumím jednoduchému popisu cesty, údajům o místě, čase a množství, jedná-li se o každodenní záležitosti.						
H: Rozumím jednoduchým větám o mně a mé rodině.						
H: Rozumím názvům důležitých předmětů ve třídě a doma.						
H: Rozumím často užívaným větám a slovům, jestliže se jedná o věci s bezprostředním významem, související s mou osobou, rodinou, nakupováním, školou apod.						
H: Rozeznám téma diskuse, která je vedena v mé blízkosti, pokud lidé mluví pomalu a zřetelně.						
H: Rozumím hlavním informacím, které zazní v jasných a jednoduchých sděleních a hlášeních v rádiu nebo jiných médiích, když se mluví pomalu a zřetelně.						
H: Rozumím po několika přehráních nahrávek na CD nebo kazetě také detailním informacím, jedná-li se o témata, která znám.						
H: Rozumím, co mi lidé říkají pomalu a zřetelně v každodenních jednoduchých rozhovorech. Porozumím, pokud se mi partner v komunikaci snaží přizpůsobit.						
H: Dokážu porozumět hlavním informacím v televizních zprávách, pokud je komentář podpořen obrazovým materiálem.						
H: Rozumím, když v běžném hovoru se mnou někdo mluví spisovně, i když někdy musím požádat o to, aby zopakoval určitá slova nebo slovní spojení.						
H: Běžně dokážu i v delších promluvách sledovat hlavní myšlenky, když se mluví spisovně.						
H: Když poslouchám krátká vyprávění, dokážu si vytvářet hypotézy, co bude následovat.						
H: Rozumím hlavním myšlenkám mnohých vysílání v rádiu a v televizi, když se mluví pomalu a zřetelně.						
H: Rozumím jednoduchým technickým návodům na použití.						
H: Rozumím referátům a prezentacím svých spolužáků/-áků a umím je zpracovat, i když se vztahují k obsahům a myšlenkám, se kterými jsem jen trochu obeznámen/-a.						
H: Detailně rozumím, co mi někdo říká ve spisovném jazyce, i když jsou kolem rušivé zvuky.						
H: Rozumím v rádiu většině dokumentárních pořadů ve spisovném jazyce a poznám, jaká stanoviska a pozice se skrývají za argumenty mluvčích a účastníků diskuse.						
H: Rozumím v televizi reportážím, interview, show, hrám a většině filmů, pokud nejsou v dialektu.						
H: Rozumím hlavním bodům složitých řečnických příspěvků ke konkrétním a abstraktním tématům, když se mluví spisovně. Rozumím také odborným diskusím v mém oboru.						
H: Umím uplatnit různé strategie, abych něčemu porozuměl, např. zjistit hlavní body nebo využít souvislostí z kontextu.						

Čtení (L)	1: sebehodnocení	2: neumím	3: neprožito
L: Rozumím jednoduchým psaným popisům cesty a směrovým údajům jako "oben links", "nach rechts", "geradeaus".			
L: Rozumím a rozpoznám známá slova a zcela jednoduché věty, které se v běžném hovoru často vyskytují (např. na plakátech, v nápisech nebo prospektech).			
L: V novinových článcích rozumím údajům o osobách např. věk, bydliště a pod.			
L: Rozumím dotazníkům do té míry, že mohu vyplnit nejdůležitější údaje o své osobě (např. při přihlašování se v hotelu)			
L: Rozumím krátkým jednoduchým sdělením na pohlednicích, např. prázdninové pozdravy.			
L: Rozumím nejdůležitějším pokynům při obsluze počítače (např. "die Daten speichern", "löschen", "das Programm öffnen", "schließen").			
L: Vyrozumím nejdůležitější informace z písemných zpráv a novinových článků, v nichž důležitou roli hrají čísla a jména nebo pokud mohu čerpat z toho, co o tématu vím z vlastní zkušenosti (např. jízdní řády, jídelní lístky, recepty).			
L: Rozumím jednoduchým osobním dopisům.			
L: Rozumím běžným nápisům a informačním tabulím (např. na ulicích nebo na nádraží)			
L: Rozumím jednoduchým návody na obsluhu, např. ve veřejném telefonu nebo u jiných přístrojů a popisům pracovních postupů v učebnicích.			
L: Rozumím nejdůležitějším údajům v informačních letáčcích o aktivitách ve volném čase nebo o výstavách.			
L: Rozumím písemným sdělením kamarádů a spolužáků (např. kdy se setkáme, informacím o společných aktivitách).			
L: Rozumím pokynům a jednoduchým pomocným textům v počítačových programech.			
L: Rozumím textům, např. vyprávěním, pohádkám, bajkám, popisům, pokud jsou v nich pojmy, jména a slova, která mohu očekávat nebo která jsou pro mě známá.			
L: V osobních dopisech rozumím popisům událostí, pocitů a přání tak dobře, že si mohu pravidelně dopisovat.			
L: Rozumím v nekomplikovaných novinových článcích a informačních brožurách o známých tématech nejdůležitějším bodům.			
L: Umím odvodit význam ojedinělých neznámých výrazů z kontextu.			
L: Umím přelést očima krátké texty a najít v nich důležitá fakta a informace.			
L: Umím v textu rozpoznat hlavní argumenty.			
L: Rozumím ději jasně strukturovaného vyprávění.			
L: Pochopím relevantní informace z úředních textů, které jsou určeny pro veřejnost (např. školní řád).			
L: Umím rychle pochopit obsah a důležitost zpráv, článků a zpráv o tématech, která souvisejí s mými zájmy nebo mou specializací, umím se rozhodnout, zda se vyplatí číst detailněji.			
L: Rozumím čteným článkům, vyprávěním, básním a textům písní, i když dopředu nevím, o čem budou.			
L: Rozumím článkům a zprávám o aktuálních otázkách, ve kterých pisatelé zastávají určité názory a stanoviska.			
L: Rozumím také článkům, které přesahují mé zájmy, pokud mohu občas zkontrolovat význam slov ve slovníku.			
L: Umím číst s porozuměním také recenze, ve kterých jsou posuzovány kulturní události (jako filmy, divadelní představení, knihy), umím shrnout hlavní myšlenky.			
L: Umím rozlišit, zda text věcně informuje, nebo zda čtenáře k něčemu přemlouvá nebo ho má o něčem přesvědčit.			

Dialogické mluvení (MS) 1: sebehodnocení 2: neumím 3: neprožito	1	2	3
MS: Umím někoho představit a užít jednoduché formy pro pozdrav a rozloučit se.			
MS: Umím klást jednoduché otázky a odpovídat na ně, dělat jednoduché výpovědi a reagovat na jednoduchá sdělení druhých (např. jak se někomu daří).			
MS: Umím se domluvit při nákupu, pokud je to nutné, pomocí gest a ukazování naznačit, co míním.			
MS: Umím o něco požádat a také druhým něco nabídnout.			
MS: Umím lidem klást otázky např. o jejich bydlišti, jméno, povolání nebo koníčky a odpovídat na podobné otázky, pokud jsou formulovány pomalu.			
MS: Dorozumím se o množstvích, cenách a časových údajích.			
MS: Umím svou/svého partnerku/a zdvořile oslovit, zeptat se, jak se jí/jemu vede, reagovat na novinky.			
MS: Domluvím se na poště, v obchodě nebo v bance při vyřizování jednoduchých záležitostí.			
MS: Umím požádat o jednoduché informace při použití dopravních prostředků jako je autobus, vlak nebo taxi.			
MS: Umím si opatřit jednoduché informace potřebné pro cestování. Umím s pomocí mapy nebo plánu města cestu také vysvětlit.			
MS: Umím si objednat jídlo a pítí.			
MS: Umím se vyjádřit ke svým zálibám a k tomu, co nemám nebo nedělám rád/a.			
MS: Umím se domluvit s ostatními na společném programu, na tom, kam půjdeme, kde a kdy se setkáme.			
MS: Umím vyslovit pozvání a na pozvání adekvátně reagovat.			
MS: Umím se omluvit a na omluvu reagovat. Umím vyjádřit také souhlas nebo odmítnutí a také na ně reagovat.			
MS: Umím se zeptat, co lidé dělají ve volném čase nebo v zaměstnání, umím na podobné otázky také odpovědět.			
MS: Dokážu začít , udržovat a ukončit jednoduché a přímé rozhovory o známých tématech.			
MS: Umím dávat podrobné pokyny a sám/-a se podobnými řídit, např. najít cestu podle podrobného popisu.			
MS: Dokážu si vyměnit v diskusích se známými osobní názory.			
MS: Umím vyjádřit a adekvátně reagovat na vyjádření o pocitech překvapení, štěstí, radosti, smutku, zájmu i lhostejnosti.			
MS: Na cestách v zahraničí dokážu zvládnout většinu komunikativních situací.			
MS: Umím vyjádřit své názory o literatuře, hudbě, filmech a umění.			
MS: Umím vyjádřit souhlas a zdvořile nesouhlas.			
MS: Umím přirozeným způsobem začít rozhovor, udržet ho v chodu a ukončit. Umím střídat roli posluchače a mluvčího.			
MS: V oblasti mého zájmu si dokážu vyměnit s partnerem množství informací.			
MS: Umím vyjádřit pocity různé intenzity, umím vyjádřit a zdůvodnit námitky, pochybnosti a protinávrhy, proč s něčím nesouhlasím nebo se cítím nepochopen/-a a umím jednat o nápravě nebo řešení.			
MS: Dokážu se zúčastnit aktivně delších diskusí o většině témat a přispět svými domněnkami a názory, pokud se jedná o témata, která znám, o kterých jsem přemýšlel/-a, na která jsem proto připraven/-a.			
MS: Umím vést připravený rozhovor jako interview, přitom se ptát, zda jsem řečenému dobře porozuměl/-a, a zajímavé odpovědi rozvést.			

Monologické mluvení (ZS) 1: sebehodnocení 2: neumím 3: neprožito	1	2	3
ZS: V jednoduchých větách dokážu popsat svou osobu, rodinu, přátele a domov.			
ZS: Umím popsat sebe, svou rodinu a jiné osoby.			
ZS: Umím popsat, kde bydlím.			
ZS: Umím krátce a jednoduše podat zprávu o událostech.			
ZS: Dokážu popsat aktivity v minulosti a osobní zážitky (např. poslední víkend, své poslední			

prázdniny).			
ZS: Dokážu jednoduchým způsobem popsat své zájmy a koníčky. Umím vyjádřit, co mám rád/a a co ne.			
ZS: Umím popsat svoje vzdělávání a popsat své plány, které se týkají budoucího povolání.			
ZS: Umím vyprávět příběh.			
ZS: Umím vyprávět detailně o zkušenostech a popisovat přitom reakce a pocity.			
ZS: Umím popsat své naděje, sny a přání.			
ZS: Umím krátce zdůvodnit a vysvětlit své názory, plány a činy.			
ZS: Umím shrnout vlastními slovy děj filmu nebo knihy a popsat své reakce na ně.			
ZS: Umím zjednodušeně slovně shrnout krátké pasáže z psaných textů.			
ZS: Umím zformulovat k velmi mnoha tématům mého okruhu zájmů jasné a detailní popisy a zprávy.			
ZS: Umím přednášet názorné referáty a prezentace, které mé posluchače získají pro to, co jsem chtěl/-a sdělit. Umím reagovat na otázky, názory a protiargumenty.			
ZS: Rozumím a umím ústně shrnout krátké výtahy ze zpráv, diskusí nebo reportáží, které obsahují názory a vysvětlení.			
ZS: Umím ústně shrnout děj nebo pořadí událostí z nějakého filmu nebo divadelního kusu.			
ZS: Umím logicky seřadit myšlenky v ústním projevu a logicky je propojit.			
ZS: Dokážu vyjádřit domněnky o příčinách a následcích a mluvit o hypotetických situacích.			

Strategie pro komunikaci (ST) 1: sebehodnocení 2: neumím 3: neprožito	1	2	3
ST: Umím říci, že něčemu nerozumím.			
ST: Jednoduchým způsobem dokážu poprosit partnera / -rku v rozhovoru, aby zopakoval/-a, čemu nerozumím.			
ST: Umím požádat partnera/- rku v hovoru, aby mluvil/-a pomaleji.			
ST: Umím někoho oslovit a získat si jeho pozornost.			
ST: Umím dát najevo, že rozumím.			
ST: Jednoduchými výrazy dokážu požádat o zopakování toho, čemu jsem nerozuměl/a.			
ST: Umím zopakovat části toho, co někdo řekl v cizím jazyce, abych se ubezpečil, že si rozumíme.			
ST: Umím požádat cizího mluvčího, aby upřesnil, co řekl.			
ST: Umím, když mi chybí nějaký výraz, použít opisu nebo jednodušší slovo s podobným významem a požádat o opravu.			
ST: Umím využít frázi např. „Das ist eine schwierige Frage“ abych získal/-a čas a zůstal/-a u slova.			
ST: Umím si zapamatovat chyby, které dělám, a vědomě se při mluvení kontrolovat, abych se jich vyvaroval/-a.			
ST: Běžně dokážu svá přerušit a chyby, když si je uvědomím, sama/sám opravit.			

Psaní (S) 1: sebehodnocení 2: neumím 3: neprožito			
S: Umím napsat v dotazníku údaje o mé osobě (např. Alter, Land, Wohnort, Hobbys).			
S: Umím napsat pohlednici. Použiji několik jednoduchých vět a naučené struktury.			
S: Umím napsat blahopřání .			
S5: Umím napsat krátký vzkaz, abych např. kamaráda informoval, kde jsem a kde se setkáme.			
S: Umím napsat krátké jednoduché poznámky a sdělení.			
S: Dokážu krátce popsat událost a sdělit, co se kdy a kde odehrálo (např. oslava, nehoda).			
S: V osobním dopise se umím krátce představit nebo někoho pozvat, poděkovat nebo se omluvit. Využívám jednoduchých frází pro oslovení, pozdrav, poděkování a prosbu.			
S: Umím psát jednoduché věty a spojovat je výrazy jako „und“, „aber“, „weil“, „denn“.			
S: Umím používat důležité spojovací výrazy, aby byla naznačena časová posloupnost mého sdělení („zuerst“, „dann“, „nachdem“, „später“...).			
S: Umím napsat souvislý text o různých tématech z oblasti svých zájmů a vyjádřit své osobní			

názory.			
S: Umím písemně vyličit nějakou událost, nějakou cestu, nějakou zkušenost nebo kulturní zážitek, např. v referátu ve výuce nebo článku ve studentském časopise.			
S: Umím napsat osobní dopis a informovat se o novinkách a o tomtéž informovat druhé.			
S: Umím napsat v osobním dopise o pocitech jako jsou smutek, radost, zájem, lítost a soucit.			
S: Umím písemně reagovat na inzeráty a vyžádat si dodatečné nebo detailnější informace o výrobcích nebo např. o jazykovém kurzu v zahraničí.			
S: Umím sdělit přátelům a kolegům pomocí faxu, E-mailu nebo písemných vzkazů informace nebo se na ně zeptat.			
S: Umím napsat tabulkový životopis.			
S: Umím napsat jasné a detailní texty o nejrůznějších tématech, která souvisejí s mým okruhem zájmů, ve formě referátu nebo slohové práce nebo zprávy.			
S: Umím napsat shrnutí k článkům o všeobecných tématech.			
S: Umím shrnout informace z nejrůznějších zdrojů a médií.			
S: Umím v článku nebo čtenářském dopise něco objasnit a přitom uvést argumenty pro a proti určitému stanovisku.			
S: Umím napsat podrobné a dobře čtivé texty o událostech a fiktivních nebo reálných zážitcích.			
S: Umím vyjádřit v osobních dopisech různá stanoviska a pocity a vyprávět o novinkách, přitom zdůraznit význam určitých výpovědí.			

Správnost (K)	1	2	3
K: Umím vyslovovat slova a slovní spojení, která jsem se naučil/-a, tak, aby jim rodilí mluvčí, kteří jsou zvyklí na kontakt s cizinci, rozuměli.			
K: Umím opisovat slova a krátké věty bezchybně a taky bez chyb psát zásadní informace o vlastní osobě.			
K: Naučil/-a jsem se slova a obraty pro výuku a pro běžné každodenní situace a vím, kdy je mohu použít.			
K: Ovládám několik jednoduchých gramatických struktur a větných vzorců.			
K: Moje výslovnost je běžně dostačující k tomu, aby mi rodilí mluvčí rozuměli, i když ještě mám zřetelný akcent a moji komunikační partneři mě příležitostně musí prosit o opakování.			
K: Slova a řečové prostředky, které jsem se naučil/a, umím většinou napsat bez chyby. Pokud sám/a produkuji krátké texty, dopustím se ještě často chyb.			
K: Umím užívat správně některé jednodušší gramatické větné vzorce. Příležitostně bojuji ještě s nejistotou (např. tvoření časů, postavení slov ve větě).			
K: Moje slovní zásoba postačuje k dorozumění se v mnoha běžných situacích.			
K: Moje výslovnost je dobře srozumitelná a jen zřídka vyslovím ojedinělá slova nesprávně. Ve výslovnosti však člověk může poznat, že nemluvív mateřštinou.			
K: Texty, které produkuji, jsou zcela srozumitelné, i když ne zcela bezchybné.			
K: Ovládám natolik slovíčka a mluvní prostředky, že se s příležitostným využitím opisů dorozumím o většině každodenních témat.			
K: Jednoduché věty tvořím téměř vždy správně. Jednoduché věty mohou také rozšířit a signalizovat časové, místní, logické a modální vztahy. Přitom se dopouštím ještě chyb.			
K: Umím se vyjádřit srozumitelně, aniž bych příliš koktal/-a, dělám ale pauzy, abych to, co říkám, naplánoval/-a a opravil/-a, především, když mluvím delší dobu volně.			
K: Moje výslovnost je do velké míry bez cizího akcentu. Vedení hlasu, slovní a větný přízvuk souhlasí se strukturami vět a textu.			
K: Moje texty jsou jasně rozčleněny do odstavců. Pravopis odpovídá pravidlům, jen ojediněle se dopustím pravopisných chyb.			
K: Mám k dispozici širokou slovní zásobu a řečové prostředky, takže stačím také na složitější témata. Umím rozmanitě formulovat a nejsem odkázán/-a na to, abych musel/-a opakovat stejná slova. Umím hovořit i delší dobu v rovnoměrném tempu.			
K: Umím reprodukovat také detailnější informaci správně.			